

Cengiz Karakuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.7.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Asker yolu

gözlerimde derin izler bıraktı yollar
gecede saklanır yalan, ürperir sokaklar
sesim çıkmaz korkudan, yalanır dudaklar
sen kendi dilinle söyle bitermi bu yollar

aylar var tek tek saymayla geçmiyor
her acıda bir gün daha ekleniyor
kaderimizde şehitlik var belki bizi bekliyor
zümrütten kayaların olsa beklenirmi asker yolu

ne biçimdir sevdiğim bilirmisin üç beş nöbeti
buz tutmuş denize girmektir eşi
bir de ana baba yar özlemi
çıldırıttı bu geçe her bekleyiş üç beş nöbeti

üstüme kara çarşaf örtmüşler
görmeden atıldım bu çukura duygular ölmüşler
bizde vatan evladınız diyeni gömmüşler
söyle taş olsa kalp, beklenirmi asker yolu

vatan aşkıyla çıktım yola silopite siperde
elim tetikte jarjörde soguk ölüm
sıra kimde bilmeden bekle gecelerce
biter mi böyle hasretlik yolu

vatandır korunur, yarıdır sevilir hasrettir çekilir
güneş geceye, gece aya, ay yıldızlara saklanır
ölümse hep meculde dolanır
söyle şarkı olsa ölüm beklenir mi asker yolu.

Cengiz Karakuş

Aşk Pişmalıkımı

İki yol arasında kaybettim seni
Senin olmadığın her yerde
Habersizce kendimden kaçarcasına
Arayıp buluyorum seni

Bir yabancı olarak çıkacaksın karşıma
Gözlerini tenini vermiş olarak başkasına
Yetti belki gücüm ayrılığa
Yetmeyecektir bir yabancı olmaya

Ve o gün ölüp ölüp dirilen ruhum
Sevginle güç bulan geleceğim
Dudağım ve hep sen kokan ellerim
Soğuyacak uykumda ruhum

Bu şehirde acıya, bu şehirde başka bir yabancıya
Türküler söyleyeceksin gökkuşağı altında.
Sesim dolanacak senin ardından o meydanlarda
Pişman hep pişman ruhumun ışığında.

Cengiz Karkuş

Ayrılıkmı Bu Gidişin

Hep gözlerini sakladın benden.
Sen kaçtın ben yoruldum.
Kanat açtın denizlere.
İzlerini aradım her adımında.
Işıklarda yansıydın yüreğime.
Kelimelerde yelken açtın,
Tanımadan bilmeden görmeden,
Çocuksu coşkularıma.

Bilmek hakkımsa bilmeliyim.
Bu bir heyecansa dinmeliyim.
Örselenmişse gerçekler,
Yalnızlık limanındaki, tek tekne bensem
Gafil ömrümü sürüklenmeden yaşamalıyım..

Bir kemanın sesidir yüreğimdeki.
Bir türkünün destanıdır yazdığım.
Bir dağ çiçeğidir yalnızlığım,
Ulaşılması güç, kokusu muhteşem olan..
Yinede,
Bilmek hakkımsa bilmeliyim.
Yokluğunun izinden gitmekse hissetmeliyim.
Karanlıksa önüm aydınlığı çağırmalıyım.
Ayrılıksa gözyaşlarıyla çağlamalıyım.
Ama diz çökmeden ve sana görünmeden.

Cengiz Karakuş

Babama

Ben şairim, aşkı anlatan
Sevdayı yüzlere
Sevgiyi taşta toprağa benzeterek.
Bir kelimededen düşer, hece olup taşarsın
Ummanlardaki ufka.
Şimdi sana yazmıyorum ey sevgili
Senden daha büyük bir sevda var içimde
Hasretle yanan,gözyaşlarıyla sulanan

Orada bıraktım
Bizim vatanımızda
Dört dağı bölen dere kenarında
Bir tepenin eteğinde
İki göz verandalı evin harmanında
Selvi kavakların esintisinde
Kuşların cıvıltısında
Onu hatıralarında bıraktım.
Yanıp duruyorum şimdi hasretten yana
En büyük aşk bu
Ve en büyük hasret

Son andı gözlerini
Gözlerinden akan gözyaşlarını saklayan
Sisli bir sabahın ıslaklığıyla
30 yaşımın geçmişi değil
15 günlük bir aşkın heyecanı gibi
Umutsuzca bağrına bastığı bendin
Elini öptüm gözyaşlarımı silercesine
O benim babamdı
Varlığımın ve varolmamın yegane sebebi.

Cengiz Karkuş

Baharımın sen

Senden esen rüzgarı bahar belledim
Çiçek açtı bir bir düşlerim
Güller dikenlerinden sıyrıldı
Papatyalar aşkı yazdı bir kalemde

Merhamet edesin diye dilendim
Baharı kendi ellerimle süsledim
Çiçekleri tek tek besledim
Güzelliğini onlara ekledim

Senden esen rüzgarı bahar belledim
Bahçeler güldü güzelleşti
Duygular büyüdü derinleşti
O rüzgar bağrıma yerleşti

Kalbimin kapıları açıkken,
Aşkı yazdın satır satır
O rüzgarla estin,ahu bakışınla yerleştin.
Kaderimi ellerinde kenetledim.

Cengiz Karakuş

Bakma Uzaklara

Bakma uzaklara
Bak yanındayım batır hançeri kalbime
Yaşamak ne ki
Zalimce duygusca..
Bulabilecekmisin uçurumlarda yitirdiğin
Yakalamak için peşinde koştuğun uçurtmanı
Neden gidiyorsun ki
Gittiğin yerde benlerden
Gittiğin yerde senlerden olmayacakmı
Herkes bir bedende aynıdır
Canilik onları ayırmaktır...

.....
Sen uçurtmanı bulduğunda rüzgar dinmiş olacak..
Kaybettiğin yıllara
Kaybetiğin benlere
Ve kaybettiğin senleri
Gözyaşında arayacaksın ...
...

Cengiz Karkuş

Bir sestini ince ve narin

hayallerin arasında perde açtıran.
uzaktı yabancıydı, belli belirsiz geli veren.
kala kaldım oracıkta.
bir elimde telefon,
diğerinde boş bomboş düşler.
kelimeler anlamsız
heceler kifayetsiz kaldı.

bir sestini ince ve narin.
alıp götürdün, kuşların kanatlarına
ve ağzında yer
gözlerinde gök oluverdim.
tüm insanların üzerindeydin,
sessiz görkemli göğün kanatlarında.
hayatın yalın hayalinde
yüreğimde sevinç çığığı
tutkunun yağmurlarıydı
içime akan duygular...

bir sestini ince ve narin.
kapının hemen ardında,
içeri girdiğinde güneş doğacakmış gibi
yas yıllarının son göz yaşı gibi
umudun yeşerip dirilişini gibi
sonsuzluğun içinde yanan ışık gibi
sevginin kutsal masalı gibi
uğultuyla yükselen şarkıların sesi gibi
yoksulluğumu bitirecek ışık,
merhametle yükselecek heceler ve,
sevgiyle içime çektiğim nefes gibi.
sesindi o sendin
bir yanıımı dolu
diğer yanıımı boş, bom boş bırakıp giden
batan güneşin kızılığı gibi....

Cengiz Karakuş

Biz sevmiştik birbirimizi

Biliyorsun ki geçecek zaman
Beni yeteneğimden yoksun
Seni güzelliğinden yoksun bırakıp gidecek.
Geçmişi hatırlayıp,
Sayfaları çevirirken bir bir
Takılacak gözlerin ne gize ne sırra
O günün gerçeklerini yaşayacaksın
İnanmayacak durumda bulacaksın kendini.

Sayfalarda ismin ve resmin
Kırlarda menekşeler gller gibi
Tek çiçeğe kalmış papatya,yeniden anlanacak.
Kapadığında gözlerini, dipdiri kadınlığını
Papatya bahçesinde ki
İlk heyecanlar ilk dokunuşlar yaşanacak.
Küller kıvılcımları
Kıvılcımlar o ateşi yakacak yeniden
Ben hecelerimden yoksun
Sen güzelliğinden yoksun.

Biz sevmiştik birbirimizi.
Saniyeleri, saatleri,seneleri durdurarak.
Kayan yıldızlarda dileklere tutunarak,
Deniz kıyılarında ocukluğumuzla avunarak
Ve görkemli aşkı yudumlayarak.

Biz sevişmiştik en derin gecelerde
Gzlerimizde ki ateşi tenimizde yaşatarak
Eriyen zamanı gölgede bırakarak
Sevmiş ve sevişmiştik gecelerce

Eridi elimizde tuttuğumuz zaman
Kayı verdi dilek tuttuğumuz yıldızlar
Snd sevdalar bir bir
Her şey geride kaldı küller bile.

Yinede
O ahenkle bu satırlar direniyor,
Her baharda açan papatya misali.

Cengiz Karakuş

Boş sokaklar

İstanbul'un bir sokağında,
gözlerin geldi aklıma.
sessizdi, ıssızdı sokak.
her geçenin gözüne değdi gözlerim.
hangisi sen olabilirdin,
karıştı duygularım birden,
döndü dolaştı, gözlerin kaldı aklımda,
yeşille mavi arasında.

uzaktasın
İstanbul'un bir başka sokağında.
gözlerin başkalarında,
hatta ellerin saçların
tenin ve hatta duyguların.
benimki bir hayal sadece,
senin bilmediğin,
benim dile getiremediğim,

bir sırrı gizi paylaşıyoruz
şihirli heceler eşliğinde
İstanbulun boş sokaklarda
nerde nasıl başlayacağını biteceğini bilmeden.
kayıyor duygularım sana
dalıyor hayallerim
güzel suda parlayan gözlerine.
heceler gömülüyor hep
sır ve gizlere, gecenin karanlığında

Cengiz Karakuş

Bu gidişin gidiş değil

Bu gidişin gidiş değil
Nerede olursan ol bulurum seni
Yüzüne çarpan acımasızlık senin değil
Dönen dünyanın müziğinde bulurum seni

Saçaklarda erimiş karlar çatılar ayazda
Isınmaz artık ellerin karın arasında
Suskun sessizliğin hüznü izinde
Bu gidişin gidiş değil seninde

Sen bilmezsin şafak erken doğar orada
Hep küçük harfle başlar kelimeler birbiri ardına
Yüzüne dokunursun akşam geceye karışırda
Ben seni bulamamı sanırsın dağlar ardında

Çiğ taneleri serilir çamların kenarına
Acıyla değirmenler döner düşler otağında
Bir haykırıştır kırsağın şehvetiyle çıkarda
Seni rahatlatır gözükmeyen,alaca karanlıkta öten gece kuşuda

Bedenin yaralanmış ruhun dış kapı önünde yatar
O beyaz gelinlik seni acıyla sarar
Sen hiç girme o eşikten içeri, yabancı ellere gitme.
Bu gidişin gidiş değil,yalancı yaşlarla arar bulurum seni.

Cengiz Karkuş

Bul beni sevgilim

selam ıssız kelimelerine
bi haber yaşamak niye,
iki kelimele muhabbet yerine?
güneş ne kaybetmiş, karanlıkları aydınlatmaktan
yıldızlar nice sevdalara yansımış
sular hep göllere denizlere ulaşmış
burdayım demek ne kaybettirir ki
bunca yaşanmışlığın içinde.
ben giderim buralardan,
senin olmadığı bir yere
sen ararken beni başkası bulur senin yerine.
güneş olur ararsın karanlıkta beni
benim olmadığı yerlerde.

hayatın olgunluğa erişmiş bir meyve olmalı
yere düşmeden toplanmalısın
dalında kurumadan serpilmelisin
bir gün bir kere yaşanır
düş dalından ellerime
bunca yaşanmışlığın içinde....

Cengiz Karakuş

Çağrı

Karşımda resmin diyorum ki,
Bir bak geçmişe ey sevgili
Bir fırtınanın önüne kurban olur mu bu sevgi
Kalbimizde umutla yanan aşk, küllenir mi gecelerde,
Atılmışken resimler emekler bir köşeye
Acıların bir ucunda sen diğerinde ben
Biter mi anılar tek tek
Avare kalplerin hasretine
Kalem kağıt dayanır mı
Beyhude değil sevdam bunu bilesin
Seni yaşadım sesinle
Bir gün değil bir hafta değil aylarca
Umudun ışığıyla kağıtlara çizdim resmini
Koştum yığıldum seni hak etmek için yıllarca
Ve bulmuşken
Ve sarmışken bedeni aşkın
Bir lokma ekmeğe yokken kudretim
Korkmadan sırtıma vurdum yükü
Dua ettim geleceğin dudaklarıyla
Onurumu gururumu yıktım
Mutsuzluğa sebep olmasın diye
Kimi geceler karanlıkta cebelleştim
Bir damla göz yaşı gözünden süzüldü diye
Ey sevgili
Bu duygular uzaksa sana
Ör ayrılık zincirlerini sıkıca
Bu fırtınalar bahane olmasın sana
Yalnız yaşamayı da bilirim
Bir hayal için ölmeyi de.

Cengiz Karakuş

Diriliş -1-

Yücedir her kelime
Şairin dilinde destan olsun
Yalnızlığımda benim olsun
Mevlana'ya döndü yüzüm
Tüm düşmanlar dost olsun

Her kitap ehlinde vardır
Mutluluğun yazgısı barış
Yaşamanın var olmanın yazgısı
insandır yaradılışından ötürü

yazgıdır kademidir bilinmez
sen yuvanda sıcak mutlu umutlu
yanıbaşında komşun
fesatla, karabir su uğruna
hunharca kadledilmekte

dünya yüzü göze kanmaz
kanadınmı yara yol tutmaz
kesilin tende dikiş tutmaz
mazlumun ahı yerde kalmaz

yirminci asır kan gövdede
manada yok anlamda
tek güç kalmış dünyada
oda ızdıraptan yana

elbet doğacak geceye güneş
umutların yittiği yerde filizlenecek
acının içinde sevdanın ateşi yeşerecek
ahlar vahlar vatan için yükslecek
insanın gücü yüreğinden gelecek

- - -
yanıyorsa Türkün içi, için için
tek değilsin görmelisin
dünyanın dört yanından gelmelisin
ızdırapla yanan elleri tutmalısın

bu gün orada yarın burada
gelecek bir gün sıra sanada
şimdi sıcakken yuvan
üşümeden sarıl, durma çalış gücün toprağında

Türk imanla gücünü görmeli
tanrı eserini bilmeli
ehli kitaptandır demokrasi
onun emriyle ölmeli

Mevlana Yunus yurdunu
dünya barış gücü görmeli...

(

Fitne

Cengiz Karakuş

Diriliş -2-

DİRİLİŞ-2-

Gün doğmada yine
Parlıyor güneş ağır ağır
Kars'tan başlayıp Edirne'de son bulan.
Önce yüksek dağları
Ardından koça camları çınarları
kavakların arasından gazelleri.
Yaylalara ovalara dönüp
Binbir renkli çiçekleri
Bir umuda kanat açan kuşları
Peteklerde arıları, tarlada tohumları
Yada başaklarda arpa buğdayı
Sonra derin vadilere inip
Bir koğuktan akan gözeleri
Güldür güldür nehirleri
Ölümsüz tarihi
Türkiyeyi baştan başa aydınlatmakta güneş.

İçinde binlerce insanla milleti
Türkünü kürdünü lazını çerkezini
Umuda gebe kalmış Türkiye'mi
Her gün inatla aydınlatan güneş.

Kardeşçe uyanmalıyız her güne
Gazellere karışmış tarihimize inat
Çağlayan nehirlere inat
Dörtbir yanımızda bekleyen leş kargalarına
Aç gözlü hainlere inat
Çekin elinizi birbirinizin cebinden
Bırakın çıkarı düşmanlığı
Belliki kısıyor güneş ışığını
Kararmada gün geceye
Savrulun sirkilin geleceğe
Boş kavgalardır geçmişe sığın.,
Her gün doğan güneş aşkına
İhanetleri gömün içinize
Bu kanlı albayrağı
Dikin en yüksek tepenize.

Cengiz Karakuş

Dökülen yapraklarını

Yağmur damlaları geldi önce
Yapraklar ağaçlardan bir bir dökülürken.
Taşlar toprak ıslandı
Ufak damlalar küçük göllere
Küçük dereler büyüdü yavaş yavaş.
Değişti birden
O ıslak ve solgun yüzler
Soğuk cana
Rüzgar tene
Küçük damlalar tanelere dönüştü.
Beyazla örtüldü her yer
Ortasında bir yaprak
Yarı yeşil yarı sarı
Yalnız kaldı oracıkta
Kör zamanın kör saatleri içinde.
Yaşamak yada sevmek
Ya damlalara yada tanelere karışarak
Bulabilmek kendini
Ufkun arkasında bir yerlerde
Vaat edilen yalnızca hava ve su için
Nefes almak kadar gerçek.
Bunu bir duy bir dinle
Nerden nereye kadar hayat
Ne kadarı mutluluk ne kadarı acı
Karış yıldızlı gecelerde
Yapraklara düşen damlalara
Ve o damlalarla göllere nehirlere
Bir dala takılmak için.
Beyaz bir örtüde yarım kalmaksa
Dinle düştüğün ağaç dallarındaki sesini.

Cengiz Karakuş

Dön artık

Eriyorum yavaş yavaş gör artık
Sadece sen gördün ruhumu gel artık
Mumyalandı dört bir yanı
Gözlerim açık gel artık

Gömüyorum duygularımı ölü bedenime
İstedğin gibi yor kendine
Şatırlar boş bir yığın oldu sevgine
Örtülmesin kara toprak hayallerime

Eriyen bir hayalsin dön artık
Su olup coştur varlığımı yeniden
Bende varım diyebileyim seninle
Kollarında gözlerinde teninde.....DÖN ARTIK

Cengiz Karkuş

Dönemem sana

Bahar çiçeklerini açtı orda bensiz
Gurbet yakacak bedenimi sensiz

Kuşlar özgürlüğü sunacak sorgusuz
Bu mahkumlukta yanacağım susuz

İstanbul baharla süslenecek bensiz
O hatıralarla yaşayacağım sensiz

Uykularım bölündü istemeden
Sabahım hasretle doldu, içim ısınmadan
Bitmeyecek bir ızdırap bu, hasret büyüdü tek gecede.
Ben seni bulurum sanırdım,
Dermanım olamadın her hecede,
Dönemem sana bıraktığın gibi
Sen bensiz yaşa baharla süslenen İSTANBULDA.

Cengiz Karakuş

Duvardaki Resim

heceleri sıralıyorum birbiri ardına.
geceyle gündüz olur, birinden diğerine.
basittin yaşanıyor oysa hayat.
neden ve niçin olduğu bilinmeden.

duygulardır bahar, hecelerdir tohumlar
ilk ışıktta serilir birbiri ardına
aşkı derin yarayı,
sevgiyi bulutsuz gün gibi anlatır.
bazen acıyı titreyerek kalem,
var olmanın içinde yok oluş gibi.

bu gece ismi,
hanların duvarlarından silinen resmi
belli olmayan için.

kendiliğinden düştün,
ince bir satırda var olmak için.
belki duvarlardı var olmana sebep
alın beni götürün der gibi,
kasvetli ve hüzünlü.

umutla geldim yanına.
ışık saçmakta olan gözlerin
geçmiş zamanın sızısıyla
var olma arasında puslu.
hıçkırıklar var dilinde
gömülmüş sevdalar üzerine.
silinmişliğin izleri derinde
alın beni götürün der gibi.

yaşamadın oysa o duvarda seninle
uzaktan bir bakışımdı sadece.
yakından dokunuşum olmadı
gece yarılarında ismi han oluverdin.
issiz ve derin düşler arallığında.

Şimdi bırakıp gitmek mi dersin
Başlarımızı birbirine yaslayıp.
Hanların duvarlarını düşünüp
Uzun ve sessiz geceleri yaşayıp
Doğmamış sabahı beklemeli.
Silik yazılarda ve duvarlarda
Hecelerim gözlerinle birleşmeli..

Ben sen oluverirdim
İsmi hanı belli olmayan
İki yanımın birinde.

Sen ben oluverirdin
Benim hecelerimde beni anlatan.

Cengiz Karakuş

Eskidi aşkımız

Yıllar eskitti amansız bir bekleyişt
İlk bakışta doğan güneşin
Sararan kızaran ışığıydı.
Umutla dolu geleceğe akan
Izdırap oldu her adım
Geleceğe dair kenetlense de ellerimiz.
Hayallerim gerçeğin aynasıydı.
Zaman akıp geçti, eskidi sevdamız.
Sınırsız bir düşün dünyeydi oysa yaşadığımız.
Bir bir eridi düşler

.....
Ben gidiyorum
Artık söndü aşkımızın ateşi
Alevlenmeye hasret kalarak.

Cengiz Karkuş

Gerçek Düş

Özlem acı ızdırıp
Yıkılan binlerce umut,
Boşa gecen nice geceler
Boş sarayın içinde
Hasrete dönük gözler
Tek umuda
Tek hayale dayalı
Uzanan eller
Tüm hasreti beraberinde özlemi
Kararan ayı aydınlatan AŞK
Solan kuruyan goncalara derman
Çatlamış dudaklara su,
O ki
Son baharımda benim oldu.
Dökülen yapraklar
Dikenli yollar
Umudumu kaybettiğim satırlar
Bir kadeh daha diye
Boşa avunduğum geceler.
Haykırışım olsun size
Kollarıma aldığım bu güneş
Kayan yıldızlarda tuttuğum dilekler
Mehtabım aydınlansın diye
Boş masalara kazıdığım isimler
Koparıp gülleri kuruttuğum günler
Haykırışım olsun size
Ebedi aşkı mı, Koydum bir yastığı
O günün üzerinden geçti bir sene.

Cengiz Karakuş

Gitme Zamanı

utanmıyorum seni sevdim ben
suçlandım sevdim
kirlendim dövüldüm sevdim
örülüydü dört yanım
bir kafes içinde bir delikti
sadece nefes almaya yeten
tek yaşamaktan vaz geçip
o kefeste ölmekte olsa
hıçkıra hıçkıra bağıra bağıra
son nefesimi vermekte olsa sevdim seni
bütün çaresizlikleri hiçe sayarak
iki elimde iki kız çocuğu
üçüncüsü sen ol diye sevdim seni
yetmedi gitmene
oysa aşk bir kadeh şarap değildi
oysa aşk bir oyun değildi
oysa aşk vaz geçmek değildi
oysa aşk ebedi bir sestü her anında yankılanan
şimdi seni senleri, senli geçen günleri
havayı suyu bir yudumda yitirdiğimiz aşkı
keskin bir bıçakta yürüdüğümüz yolları
bütün yaşanmışlığı hiçe sayarak
gitme zamanı

c.k.

Cengiz Karakuş

Gözlerim

gözlerine değdi gözlerim,
gözlerini görmeden önce kimse bakmadı gözlerime,
gözlerim senin artık,
gözlerinden görüyorum hayatı,
kapama gözlerini beni karanlıkta bırakma

Cengiz Karakuş

Güzel su

uzuyor zaman sessizce ve derinden
iniyor güzel su eski bir delikten
tutmak mümkün değil duyguları
büyüyor hecelerden gecelere

güneş olup doğmalısın pencereme
yıldız olup düşmelisin gecelere
yakamozlarda ışık olup
dalgalarda su olup çarpmalısın bedenime

sessiz ve durgun şimdi heyecanlar
bir ışık yak boğulsun acılar
sen omuzumda uyu sessiz ateşte
yine ben hayalinde ellerim teninde.....

Cengiz Karakuş

Hecelerin hüznü

Bıksanda inleyen hecelerimden
Bulup çıkaracağım seni gecelerime
Titrek ve hüzünlü bakışlarında
Bir ay doğacak kucağına
Bağrı yanık, dudakları çatlak
Hazin bir öykünün türküsü olacaksın
Beyaz tenin, bakıra dönüşecek ışığımda
Kır saçlarım elime gelecek
Bir kızıl gün doğduğunda

Cengiz Karakuş

Hoşcakal Gidiyorum Uzaklara

Son kelimelerini bunlar bana
Hep uğruna yazacağım boş satırlar

Gittin mi

Bir soluk nefes aldığımız
Aynı hava aynı su içtiğimiz
Aynı tanrı inandığımız
Hep aynı baktığımız göz
Ve gördüğümüz her yer
Ne kadar uzakta olabilirsiniz ki
Bir adım kadar
Bir ses kadar

Gittin mi

Kaçarcasına attığın adımlar
İçine düşen burukluk
Son kelimedeki telaşın
Ve bir anı
Paylaştığımız kelimeler

Gittin mi

Ordasın benim için
Ve hep orada kalacaksın
Bir dost
Bir sırdaş
Bir sevgili gibi.....

Cengiz Karkuş

Hüsrân

ışıklar serilmişti istanbula
günün içinde aydınlanan bir gündü o
hayalin ve umudun görüntüsüydü o
güneş başka deniz başkaydı

ini veriyordu göklerden bir melek
bana düşmüştü hayalimdeki o melek
kavuşmak için ona,iz bırakmadan yollarda
zamanı bir anda geçi vermiştim

göğün yükselen katlarından
inecekti ha şimdi ha birazdan
ordaydım düşlerin içinde
bir anı paylaşıp yaşamak için seninle

zaman durmaksızın geçiyordu
melekler yerine gökten şarkılar iniyordu
her biri geçen zamanla biraz daha suskun
keyifle aldığım yol uzuyordu sonsuz

hüsrânla biten bir gündü o.
gonca güller sararıp dikenleri yeşeriyordu
istanbul daralıyor kararıyordu
görmeden seni sessizliğe gömülüyordu
başlamadan biten sevdanın hüznüydü yollar...

Cengiz Karakuş

İlk aşk

Masmavi gökyüzü bulutsuz
Okulun yan bahçesinde
Körpe çimenlerin
Yarı açmış papatyaların arasında
Ellerimiz kenetlenmişti
Hayalle gerçek arasında.

İlk aşkın ilk heyecanıydı
Çitlerle çevrilmişti dört bir yan
Başka bir dünyanın, bir başka mevsimin içinde
Güneş tam tepemizde
Işıkları gözlerimizdeydi

Elma şekerinin çocukluğunda
Salıncakların serinliğinde
Masum bir bakışın derinliğinde
Oracıkta sarı vermişti aşk üçgeni
Köşelerinde biz üzerimizde masmavi gök
Bir köşeden öbür köşeye
Süslendi dört bir yan
Adını bile bilmediğim bin bir renk çiçekle.

Perde perde çekildi saatler
Kelimeler yücelen sevgi ve neler neler
Sonra doğrulduk dönen dünyaya
Daha uzak hayallere kavuşmaktı amaç.

Tüm acımasızlığıyla vurdu zaman
Şeker düştü, salıncak devrildi
İrili ufaklı yaralar derinleşti
Yer değil gök sallandı
Sararan güneş habercisi oldu gecenin
Aşkın boşluğunda kayboldu
Üzerimizi örten masmavi gök ...

Cengiz Karakuş

İlk aşka ilk satırlar

düşüyor damlalar tek tek
boşyollarda damlaların altında
ıslanıyorum üşüyorum yavaş yavaş
düşen her damla seni anlatıyor bana
bekliyorum o boş yollarda
damlaların altında
ıslanarak üşüyerek bekliyorum
seni bir an görebilmek
seni içimde hissetmek
seni düşünmek için
bekledim bekledim
ama gelmedin
dönüyorum boş ve ıslak yaşantıma
senide sevgilim
ta derinde kalbimin en kuru yerinde ıslatmadan taşıyorum
SENİ SEVİYORUM

Cengiz Karkuş

İmkansız Aşk

-Sorgulandım, bu kahpe dünyanın her anında
Sonsuz çığlıkların içinde kendimi kaybettim.
Uykularımın arasında hıçkırıklarla uyandım
Kendi göz yaşlarımı kendim sildim,
Yaşlı bir mendildeki aynı göz yaşlarıyla

Yıkılmışlığın ve yıpranmışlığın içinde kaybolmakmıydı
Yada baş kaldırıp dağlara, taşlara, uykusuz gecelere
Yorganın altına gizlenmeden, o dokunan yalnızlıktan çıkmakmıydı
Kekiklerin içinde aradım seni, burnumda tüten kokunla.

Yaralandım en derin yerlerimden hançersiz
Göğsüme dayadım, o kır çiçeklerini saçlarına takamadığım
Yenildim sahipsiz duyguların yokluğunda
O kapıdan gireceksindiye bekledim, elimde kır çiçekleriyle.

Bir vedamıdım bu yalnızlık, bu dayanılmaz imkansızlık
Dağıldı elimde kalemim ve kelimelerim, ufkum karanlık
Yorumsuz sorgusuz bir hayata yürüyorum sensiz
İnan doymadım sana inan kanamadım senli gecelere

Bu hoşçalak değil, bu yarım kalmış aşkın hıçkırıkları
Acılan uzatılan elimin sana ulaşmaması
Bu sana sevdam, yokluğun içinde var ettiğim
Bu benim, diri göğüslerin ve titrek tenin yerine seçtiğim
Gözlerinde yaşattığım bu büyük aşkım....

Cengiz Karakuş

İnsanlık adına

İnliyor hecelerim sessizlikte
Beyhude kalıyor,
Bu gece de dün geceden.
Ilık serpiyen yağmur taneleri,
Taş oluyor bedene değince.
Gözlerim donuyor
Acı ölümle geliyor geceden.
Geç vakte kalmadan
Sağlam bir damın altında
Sarmalamalısın bebeğini.
Sesi duyulmasın yada üşümesin diye.
Ateş topları serpilince
Acı kurşun gibi sert
Toplar ölüm kadar ağır
Ne dam tartar
Ne yürek dayanır.
Savaşın içinde sıcak kanlar ılınır
Acı ölümle gelir geceden.
Sebepten sığmaz, ne yüreğe,
Ne bedene, nede insan olan insana
Puştur para için ilitir kanları
Sızlatır yürekleri, soğutur küçük bedenleri
Yaşamazken körpe bedenler
Şeytanın üstünde şeytana şartlanarak
Tonlarca taş yağdırdılar şeytanca.

Ve bir gün
Tüm dünya tüm insanoğlu
Senide yıkar paranı da yakar
Küllenişin olur
Halkında yatan ateş topları....

Cengiz Karakuş

İstanbul ve yokluğun

Göz yaşların dökülüyor, benden uzak bir şehirde
Yazık ki uzaksın bana hayalsin
Benim duygularımla uzaklardasın
Göz yaşları eşliğinde..

Seriliyor beyaz örtü İstanbul a
İstanbul bir gelin güzelliğinde
Arayıp bulmak mümkün olsa
Kartaneleri haber olsa
Serilse saçların yüzüne
Gözlerim ısınsa gözlerinde
Uzanmak mümkün olsa sana
Hayal olan sen gerçek olsan
Yeşerttiğim hayalimdeki güzelliğin
Masum bakan gözlerin
Umutla sığındığım hecelerimden
Daha yakın olsan kar taneleriyle.

İstanbul bir köşede seni
Bir köşede beni arıyor
Yazık ki kor olan hep heceler
Silmek umutsuzluk
Uzanamamak mutsuzluk
Düşen her tane hicran oluyor
İstanbul un semalarında...
Senin göz yaşlarınla
Benim hayalimde.....

Cengiz Karakuş

İsyanın var sensizliğe

Doğdun güneş gibi baş ucum da
Doldurdun ilahî masalı tasıma da
Denizler bile dar eldi sevdamıza da
Aşkımın adını evren dedim yinede yetmedi

Yağmur damlaları ile düştün
Tatlı bir mevsimdin estin
Mum gibi yavaşça erittin
Ve hayalinle bıraktın gittin

Yazık ki kor oldu heceler sustu
Dilim gönlümün mahkumuydu
Cehennem kuşu gibi ötmez oldu
Ve sen gideli şiirler yoruldu

Karanlıkta ölüme ittin Bilmeden
Şimdi doğmalısın gözlerime yeniden
Aşkı serpip yüreyime,sevgiden
Ve bir daha gitmemelisin... derinden

Cengiz Karkuş

Kapalı Şimdi kapılar

Saplandım bir girdaba
Őonsuz öykümü anlatamam sana
Önümde duruyor yaşayacağım
nice yaşlı zifiri geçeler

uzun olacaktı öykümüz
zamanın içinde beyhude dolaşan
yeni kapılar açacaktı
kitli anahtarı kaybolmuş

viran eserlere bakıyorum
onca yaşanmışlığın döküntüleri
nerden başlasam düzeltmeye
hep bir ses inliyor diller kilitli

sonsuz öykümü anlatamam sana
gözlerde ışık sönmüş beden yaşlanmış
zaman yitirdi bizi böyle
öykümüz kaldı kapalı kapılar ardında

Cengiz Karkuş

Kırılıyor bir sınır

Uzaktan gelir ölümün kokusu
Demokrasi özgürlüktür sonu
Böyle olmalıdır vurduğun süngü
Beyaz sayfada mürekkeptir sonu

İnançla durduk düşmana karşı
Yedi cephede sınır koyduk
Ölümsüzleşti yüce atanın yurdu
Hainlere eşitlik koyduk

Durdurun zamanı kırılıyor bir sınır
Dün attığımızı bu gün buyur ettik
Sızlamaz mı dedemin atamın kanı
Kalleşlere kardeşlik ettik

Milletimin gücüydü korkutan
Yüce atanın sabrıydı durduran
Tutunamazdı hiçbir yılan
Dimdik ayakta olsaydı vatan

Bitiştir bu tükeniştir
Yokluğun hüznü bizden içeri
Son bir çabayla koy elini vicdanına
Yedi sınırdaki kardeşliktir yatan.

Cengiz Karakuş

Kızım diyebildiğimsin

Sen bebeğimsin benden bir parça
Büyük bedenimin küçük gölgesi
Bir yanımın yarısı, umudumun tamamı
kızım diyebildiğimsin

Her dokunuşun bir isyan varlığıma
Kırpıkların ok gibi batır yoksulluğuma
Tek damla göz yaşın, Irmak olur sel olur yüreğime
Kızım diyebildiğim canımsın

Az gelir dağ, deniz aylar, yıldızlar
Gece karanlığı dar gelir
Güneşle çıktığım yol, umutla uzattığım el,
Geleceğin için daralan günler vız gelir

Tertemiz olsun dünya önünde
Karanlıklar aydınlansın yüzünle
Çiçekler solsun güzelliğinde
Kızım diyebildiğim gülümsün

Aşktır senden bana uzana el
Daralan dünyada sığınağım
Özgürlük için dayanağım, tek ışığım
Geleceğin en büyük siperisin kızım

Şahidimdir yer gök, mutluluğum tarifsizdir
Bu heceler kifayetsizdir
Sana kızım dediğim ilk andan beri
Kızım diyebildiğim umudum mutluluğumsun.

Cengiz Karakuş

Kızıma

Kederlerin arasından sıyrıldım
Bir ay doğdu geceme
Can çiçeğim acı verdi
Yıldızların içinde rengarenk.
Var olmanın ilk sesleri
Hıçkırıkla döküldü,gözlerinden gözlerime.
Selamlıyorum seni kızım
Hoş geldin dünyamıza
Meleklerin şehrinden.
Sabırla bekledin, nice geçeler hayal ettim
Tüm dünya şahidimdir
Kır çiçekleri topladım saçlarına takmak için.
Bir ışıksın şimdi ellerimde
Doymadan öpüyorum seni saatlerce
Öpüşlerin en güzel tadını yaşayarak.
Sende atan o yürek benden bir parça bebeğim
Minik ellerinin hatları
Dudaklarının kıvrımı
Bakışlarının anlamı
Yaşamın bir düşü olsa gere.

Sarıyorum seni bedenime
Hoş geldin boş dünyamıza bebeğim.
Gönlünce yaşa diye seriyorum hayatımı önüne
Mutlu ol kızım sen gönlünce...
Kulağına fısıldıyorum ismini
Bir kıraliçe güzelliğinde.

20/TEMMUZ/2002 KIZIM BEGÜM KARAKUŞ'A

Cengiz Karakuş

Kimliksiz ve Sensizim

Yaz yağmuru, sokaklar ıslak
Senle yürüdüğüm her yer ıslak
Yağmur eşliğinde oluk oluk akan göz yaşıyla
Kaçmakmı tutmak mı arasında derin bir sızı.

Sensiz senin için çekilen hasretim
Habersiz ve sessiz
Yaşlanmıyor bu baş başka bir dize
Gurbet oldun bana
Kapalı ufkun zincir vurulmuş aşkın ardında.

Yol uzayıp gidiyor oysa gecenin karanlığında
Oraklanmış ellerim
Dar ağacında sanki boynum
Yurtsuz kalmış bir kimliğim sensiz
Kimliksiz ve sensiz
Daldan düşen yaprak misali
Toprağa dönüyorum gecen her an.

Bedenim ruhuma dar,
Gücüm Aşkıma dar
Sen her yerdesin oysa

c.k

Cengiz Karakuş

Kimsin Sen

Kabuslarımı yarıda bölüp,
Hayallerime giren
Evsunlu güzelliğiyle,
Beni kendine çağırın kim

Parmaklıklar arasında açan gül gibi
Acımı anlayıp aşka davet çıkartan kim

Parlayan yıldızlarla,esen seher yelleriyle
Bahar kokusuyla gelen,bu güzel kim

Çılgın renkli çiçeklerle,donanmış yeşilliklerle
Kırmızı toprak patikada,gönlüme gelen kim

Hayalsin perisin, kimliği belirsiz bir güzelsin
Gecelerde bir rüyasın sen
Yinede deli gönlümü hoşnut edensin sen..

Cengiz Karkuş

Modada Aşk

Güneşin battığı bir akşam olmalı
Ya ilk baharın ilk çiçekleriyle
Yada son baharın gazelleriyle
Karşılmalıyım seni.
O gizemlerin
Gül bahçesine dönüşeceği
Kelimelerle büyümüş umutları
Isıtmak için büyümüş gözlerini
Pervasızca gecen zamanı
Durdurmak için baktığın ufku
Ve son deminde güneşin
Artık ısıtmayan artık aydınlatmayan
Sarayburnunun üstünde kızıl ufuk
Gözlerin modada sessiz

...
Bakışların.
Yılmış bir hayatın içinden
Düştüğü sevdaların izinden
Kurtulmak feryadıyla yanan
Özlem dolu gözlerimden kaçan bakışların
Bu ilk mi olmalı son mu
Kaçmak telaşesiyle
Savrulan saçlarını toparlamakla meşgul ellerin
Mühürlenmişçesine dudakların
Kelimeler sessiz ve tek tek.
Umduğun mutluluk bu değildi belki
Güneşin bakışındaki hüznün
Ve satırlara sıralanmış
Her defasında bir gizemle dolu geçmiş

...
Bırak artık saçlarını
Çöz mühürlü dudaklarını
Aşk burda yaşanır
İlk baharın heyecanıyla
Yada sonbaharın gazelleriyle
Güneş batarken modada...

Cengiz Karakuş

Neredesin

bir gün gelecek
özlem duyacaksın bu günlere
arzuyla isteyeceksin sevecek birini
çıkınca karşına boş sayfalar
duyguların hükmedecek sana

bana yaptıklarını yaşayacaksın
korkutacak yalnızlık seni
uzun gecelerde yaşlar dökülecek gözlerinden
ve yine diyeceksin neredesin

kurtulmak isteyeceksin düştüğün boşluktan
gönlün kırık umudun yitik
beni anacaksın teninin terlediği an
ve yine diyeceksin neredesin

seni gören seni duyan kimse olmayacak o an
yinede solmuş bir gül bulacaksın
yastığının yanında sıcaklığımı hissettiren
ve diyeceksin som kez neredesin...

düşün bunca belirsizliği
seven birini bulmuşsan
bırak bütün sevgini kollarıma
bende bir ömür boyu mutluluk bulacaksın

Cengiz Karakuş

Oysa Ben

Oysa BEN
Başka bir mevsimde türküsüz bir gecede dim
Gökler çökerdi usul usul, perdelenirdi gözlerim.
Bir an gözüm değerdı geceye
Yayılırdı bir ferahlık,
Ay sen oluverirdin
Yüzünü gülücükler kaplamış
Bedenini ak bir gelinlik bürümüş
Saçlarının arasındaki taca
Baş harflerimiz kazınmış
Kalbim iki kere atmaya başlardı
Ellerime yaklaştıkça.
Kollarımın arasında hayal oluverdin.
Dindi gecemin şarkısı
Korkmazdım ne ölümden
Nede ölümsüzlükten
Can verirdim bu türküsüz geceler ugruna
Bak yıllar geçti,
Yine sensizim bu türküsüz gecelerde.

Cengiz Karakuş

Sen olmalısın benden önce

Sen olmalısın benden önce
Ben tel örgüler arkasında,
Aramızda açılmayan kapılar,
Kapının ardında bilmediğim yollar,
Bu yalnızlığın tarifi, bu umutsuzluk.
Oysa böyle düşlememiştik`
Şalınırken güneş doğaya, yeşil canlanır
Öyle bir yeşil ki aşkı anlatır, mutluluğu yaşatır
Şimdi bir kuş öter için için yanarım
Küller ve duman
Haykırışımın ifadesi olur da, kimse duymaz
Bir tek ben bilirim,
En yüksek haykırışım da bile,
Biçare sesim kendi beynimde yankılanır.
Bir tek sensin aradığım oysa.

Küstahça, umursamadan, kışkandırır casına
Bütün mahkumluğun üstüne, yanan bedenimi
Sevgiden bir örtü yaptım, üstünde sen varsın
Varsın en yakın hecemde
Varsın soğuktan buruşmuş ellerimde
Varsın susuz kalmış çatlamış dudaklarımda
Varsın ağlayan gözlerimde
Kuşların özgürlüğünce, tel örgüleri hiçe sayarak
Savrulur serpilirsin.
Ve ben, tükenmişliğin hiçliğinde umursamadan,
Yaşarım seni, SEN OLMALISIN DİYE.

Cengiz Karakuş

Sendin O

Bir sesti uzaktan geldi
Periydi yıldızlardan indi
Kurumuş topraklarda gül açtırdı
Gönlümü sevgiye çağırdı

Uzaklardan süzülen martıydı
Denizin mavisine kanat açmaktaydı
Ufukta ilk görüldüğünde
Dağ deniz çoşuverdi

O ilk bakıştı masum
Deli dalgalar dize geldi
Ruhun bütün güzellikleri serildi,
Sevgi o ilk bakışta belirdi

O sendin yer gök deniz şahit
Zümrüt bakışlarında sevgiyle merhamet
Bir perde açtırdı sevgi demet demet
O sendin işte
Heceler, kelimeler, mısralar şahit..

Cengiz Karakuş

Sensiz Yalnızım

sensiz yokluktur zaman
döner boşa dünya
sensiz kuraktır zaman
özgürlük mahkumluktur sensiz

tadı olmaz arının emeğinin
rengi olmaz papatyanın tohumunun
boşadır günler gece karanlıktır
sensiz sevgisiz olmaz

adil yaratılmamış dünya
kimse sevdasını alamamış
ben ruhumu satmışım
sana kurulan heceler uğruna

bir bak bicareyim
heceler hüznü dolu neyleyim
gel çıkar beni sensizlikten
gözlerim yolunda kaldı neyleyim...

Cengiz Karkuş

Sensizliği yaşıyorum.

Yokluğunun ayazı içimi titretiyor.
Isınamıyorum yatağımda.
Bu benim yalnızlığım,
Bu yokluğunun ayazı.

Körpecik bir fidandı ellerimde büyüyen.
Bu benim sevdamdı, seninle alevlenen.
Yokluğunun zindanı bu, gün hep karanlık.

Sensiz gelen her şey kırılıyor yıkılıyor.
İzdirabı var her günün içimde, toparlayamıyorum.
Korkak artık sevgim,
Yok olmanın eşiğinde benliğim..

Cengiz Karakuş

Sevgi Ve Aşk

Umarsızca çalar kapını
Çimlerin üzerine uzanıp
Gök yüzünü görürsün.
Bulutlar pamuk gök yüzü yatak oluverir
Geceler yıldızlarla aydınlanır
Denizler çiçek bahçesi olur yakomozların ışığında
Papatyalar güneş olur
Bir başka dünyaya göçersin.
Değişir baktığın her yer
Aynada yüzün bile.
Gözlerin değişir
Tenin buğdaya
Saçlarını bırakırsın yele.
Dik uçurumlar düze
Çatallı yolları hep sana çevrilir.
İçindeki sır aşktır
Mantiğın beyninden ayrı
Baktığın her yer ve her şey
Sen,senden ap ayrı
Tek bir duygudur değiştirir dünyayı
Sevgi ve aşk....

Cengiz Karakuş

Seyre ık

Bir tanem sevgim sel oldu taştı
Gülle nergisle menekşeyle süslendi
Günlerle büyüdü aldı başını yürüdü
Elimde kalemim kor oldu sayfalara sürüldü

Hangi çoban görse beni dağlarda
Anlar ki seni yaşarım o diyarda
Kalbimi kapadım tüm dünyaya da
Bilmedin görmek için seyre ık

Yıkık virane gönül sevgiyle dönüyor saraya
Anladım ki bu gönlün tamiri sevdıyla
Yoğruluyorum hep bu derle acıyla
Köylüm bile seyre çıktı dilde duayla

Bir tanem sevgim sel oldu taştı
Aşkı kanımla yazıyorum heceleri arzuyla
Sevdamın adını kerem koydum aslıyla
Sevdiğim seyre ık,aşkım büyüyor destanıyla..

Cengiz Karkuş

Sızı

yokluğun acıtır canımı
ısınamam geceleri
ellerim buz
dudaklarım susuz
gözlerim huzursuz
uyuyaman geceleri..
sevdanın ışığı kör
aşkın umudu yıkık
gül bahçesi tarumar
yeşertemem geceleri..
dost düşman olur
iman kafir olur
çirkin güzel
yüzlerce altın pul olur
yokluğun çile olur geceleri.
resmin solar duvarda
ahu bakışların
yıkılır karanlıkta
göz kamaştırır güzelliğin
yokluğunda acıtır heceleri
bir yanım çöktü
diğer yanımı
yaşananlar uğruna
gel tut elimden
çıkart sensiz gecelerinden

Cengiz Karakuş

Soluyor memleketim

Umudum serilir yoluna
Yollar hep karanlıktan yana
Dalında yeşerir yapraklar
Hep gazel olmaktan yana

Değişir dört mevsim uğruna
Her bahar yeni renk ve seslerle
Her geçen yıl eksilir
Bir papatyadan diğerine

Bu memlekette yaşanır sadece
Dört mevsim dörtbiryanda
Kıymeti bileni çıkmaz yinede
Börtü böcekten başka

Yakınırlar bir gün kuraklıktan
Esen yeller umuttan yana
Kıymetin bilinir o zaman
Ahlarla vahlar hep ızdıraptan yana.

Cengiz Karakuş

Son

Gece hüzünleriyle çöktü yine.
Masalar boş,
Sokak ışıkları yalnız,
Umutlar yitik,
Kaybolmuşluğun içinde,
Var olan her şey gibi.

Yatağım soğuk,
Cebim delik,
Uzattığım el boş,
Bıktım umutla ısınmaktan,
Bu gecenin gündüzü olmalı,
Güller baş ucumu sarmalı,
Ya o gelmeli,
Ya ben ölmeliyim.
Geri dönüşü olmayan,
Bir son olmadan.

Cengiz Karkuş

Son veda

Son veda
Yoktur aynası hayalin, mutluluğun içinde uzar gider
Umuda serilmiştir yolum, sonu kıvrılır gider
Sığmıyor yüreğim içime, heceler yol bulur gider
Sendendir aşkın hayali hüzünler silinip gider.

Gecede kalmışlığın doğmamış sabahtan değil
Aynalarda ki hüznüm gözlerimden değil
Yıldızların silinişi gecedен doğru değil
Bir anda yaşanan dört mevsimdi kolay değil

Düşümün içinde bim bir renk un ufak parçalanır
Sımsıkı sarıldığım o sesin yankılanır
Uğultusu ızdıraptır her gece çalınır
Bu son vedadır bir ömür boyu yankılanır

Hayalin acıdır kederdir göz yaşlarında saklanır
Kurduğum onca hece, zamanın içinde beyhude dolanır
Susuz kalmış dudaklarım bilirim boşa yalanır
Bu son vedadır umutla kurulan düşler ebedi saklanır

Yol verdim sana hayalimiz başa döner
Ben şairim bu heceler sevdalılara gider
Sen kaybettin yolun sonu geceye döner
Bu son vedadır yaşananlar boşa gider.

Cengiz Karakuş

Son yağmur

Islak bir gecedeyim yağmurla birlikte
Vuran her damla sızıyor eski bir delikten
Gözümdaki yaşlar artıyor sensizlikte
Artık bugulu bakan gözlerim hasretlikte

Üşümüyorum onca duygusuzluğun ıslaklığında
Yaya kalıyor evsunlu güzleliğin nazlarında
Hırçın bakan gözlerin dize geliyor ağladığında
Yinede sana hasretim damlaların ıslığında

Yağmur gibi iniyor acılarım bedenime
Büyük yasım akıyor,duygulardan hecelere
Yanıyorum şimdi heyecanla yazılan şiirlere
Ruhuma inen gamlı kelimelerle gecelerime

Cengiz Karakuş

Tarumar

gönül sayfam yaralı
dost odam tarumar

.
gecelerim karanlık
sabahlar tarumar

.
yakomozlar ışksız
denizler tarumar

.
güller solgun
bahçe bağıım tarumar

..
ümuda düştü yollarım
bir sevdaya bağlandı heceler
kalemim hem yanık hem dertli
rüyalarım tarumar.

..
dağlar yıkılıyor hislerimde
ufuk kayboldu gözlerimde.
sevgiyi bağladığım kuşların
kanatları tarumar.

Cengiz Karkuş

Umuda Bekleyiş

Uzaklara baktığımda, hasret canlanır
yıkılır bütün dünya gönlümde.
hatıralar yaşanır hep acı
sen olmadan canım,çekilmez bu acı.

hasret doğar ufuklarıma,
sevgi döner mahkumluğa,
iki damla göz yaşı sızar,
nereye düşeceği belli olmadan çağlayan.

yaşadığımız bahar değil kış
sevgiyle çoğalan beyaz bir acı
umudun sonu kara bir gece
sen olmadan aydınlanmaz bu gece

çölün ortası düşmüşüm, hep yalnızım
hep gece ver her gündüz
parlayan yıldızlar yok.
bakma sen yinede bu hicrana,
beklemek gitmekten daha da zor..

Cengiz Karakuş

Vefasızsın

uzaklara baktığımda,hasret canlanır
yıkılır bütün dünya gönlümde
hatıralar yaşanır hep acı
sen olmadan canım,çekilmez bu acı

gözlerin doğar gözlerime
hasretlik döner mahkumluğa
iki damla göz yaşı sızar
nereye düşeceği belli olmadan çağlayan

yaşadığım bahar değil kış
sevgiyle çoğalan beyaz bir acı
gözlerinin sonu kara bir gece
sen olmadan aydınlanmaz bu gece

hep sensiz seni yaşıyorum
hem gece hem de gündüz
parlayan yıldızlar yok
bakma sen yinede bu hicrana
gitmek beklemekten dahada zor..
sensiz seni seviyorum diye,
beklettin beni geleceğin umuduyla,
satırlar yazdım sana,
yokluğunun içinde seni aramaktan yana.....
vefasızsın, vefasız ilk aşkın acısını yaşattın bana.

Cengiz Karkuş

Yalan yaşamlar

Yalan yaşamlar
Gözlerim daldı geceye
Uyursam gerçekler canlanacak
Yalan olan bir hayatın, karışık duyguları içinde.
İki sevdanın meyvesi düşmüş bir bedene
Hücreler çoğalır bölüne bölüne
Doğacaktır geleceğinde kelepçe
Dili kitlenmiş bir velet.
Kıvrık yoların, tütsülenmiş beyinlerin
Yalanla anlatılan yaşanmışlığın
Açlığın sefaletin yanı başında bir ana
İhanet edip benliğine
Doğurduğu canı satar başkasına.
Kendini kandıra kandıra büyütür bir ana baba
Elleri çözülür dile gelir
Umutla baktığı gelecek yalandır aslında.

Rüzgarlar dönüp dolanır, dalgalar durulur
Neden nerden olduğu
Gök kuşağının renklerinde saklanır
Gerçekmiş gibi görünen.
Rüyalarında sefaletin izleri
Gözlerinde gerçeğin acısı.
Her gün bir bir işaretler netleşir
Renkler gerçektir artık.
Uykuda çağırıldığı ses başkadır, dizeler yabancı
Tuttuğu el yalancı
Boş bomboş bir cızırtıdır hayat
Gerçekle yalan arasında gidip gelen.

Nasıl yaşamalı bu sessizliği
Bu tohum yeşermeden gitmeli
Yükselirim geniş kanatlarımla
Kendi gerçeğim kendi benliğimle
Zaten sefaletle başlamıştı
Benim yegane gerçeğim

Son ışığımdır bu gece sönen
Yarın gökyüzünde uçan benliğimdir.

Cengiz Karakuş

Yoksun

Biliyorum bundan böyle yoksun
Solmuş sarı papatyalar eşliğinde
Güneş batarken silindi izlerin
Gidişinin arkasından salınan tozlarla

Ürperen gecelerin ışıltısıydın
İçimde solgun rüzgarın esintisi
Hıçkırırken denizin mavisi
Bir melektin hayallerimin perisi

İssiz ve sessiz karardı gece
Umutların üstü rüyalara gebe
Var olan hecelerdi belli belirsiz
Her şey kaldı bırakıp gittiğin yerde

Gazeller gibi yitiriyorum seni
Köksalmış ağaçlarımın dibinden.
Seni soruyorum kurumuş dallara
Unutulmuşluğun isyanı ve hıçkırıklarıyla

Biliyorum bundan böyle yoksun
Kırılmış düşler, geleceğimiz omuzlarımızda
Yeni bir gün doğduğunda
O düşleri toplarsın benim yokluğumda

Cengiz Karkuş

Yol

Gece gündüz ard arda
Kimlerin geçtiği bilinmeden
Durmadan duraksamadan
Bilmeden aldığımız bir yol

Nerde ne zaman duracağını umursamadan
Bahşedilen onca güzelliği
Görmeden hissetmeden alınan yol

Kimi zaman bir gölge için sığındığımız ağaçlar
Nerde ne zaman bittiğini görmediğimiz
Sarı siyah ufku uçundan
Semalara yükselen umutlar
Yolların içinde hep yol olan bir hayat
Uzun gecelerin sabahına
Kısa günlerin gecelerine
İnişini görmeden
Hevesle
Arkasına düştüğümüz patikanın
Adımlarla aşığımız yol
Yol bir umut olur
Bir sevda olur
Acı bir haykırış
Mutlu bir tebessüm
Hepsi içinden gider hayatın
Yolun bittiği yer
Yumuşak bir topraktır özenle kazınmış.

Cengiz Karakuş

Yorulduum Gidiyorum

Gideceğim buralardan,
Kuşların kanatlarında.
Göcebe bir hayat
Yada sürgün misali.
Kirlendi ellerim dudaklarım,
Bunca güzel bunca sevdadan sonra.
Gözmü değdi hep bir ahmıydı
Umudumu kıran.
Yolları sarmış kan ve revan,
Güller hep dikenli,
Kokuları değiştı sanki,
Dalgalar yükseldi bir bir,
Altında kalan hep ben oldum.
Bir yol tutturdum.
Ufka uzanan kuşların kanatlarında.
Gidiyorum artık.
Yorulduum
Hakka hakkaniyetsiz bakandan...
Benden kaçıyor deme sakın
Masmavi bakışlarını dalgalara
Omuzlarına düşen sarı saçlarını ve kokunu
Esen yellere bıraktım.
Beyaz tenin ve sım sıkı tutugum elin avuçlarımda...

Cengiz Karkuş